

ΧΑΡΑ ΚΑΙ ΠΟΝΟΣ

Εἴαν ἀγγελούδια χαρῶν
 γεννήθηκαν μιὰ μέρα·
 εἶχαν γιὰ μάννα τὴ Ζωή,
 τὸ Χάρο γιὰ πατέρα.

Καὶ μιὰν αὐγὴν φτερούγιασαν
 ἀφίνοντας τὸ χέρι
 μέσα ἔς τοῦ κόσμου τ' ἄγνωστα
 καὶ μακροσμένα μέρη.

Καὶ μπῆκαν σὲ φτωχόσπιτα,
 πετάξαν σὲ παλάτια,
 κι' ὅπου φτερούγισ' ἡ Χαρὰ
 γελάσανε τὰ μάτια.

Μὰ ἐκεῖ τοῦ δόλουρα φτερὰ
 ὁ Πόνος γύρω ἀπλώνει,
 καὶ ποῖα καρδιὰ δὲν καίγεται
 ποῖο μάτι δὲν θαμπώνει ;

Καὶ τρέχουν, τρέχουν καὶ τὰ δυὸ
 ποῖο τίλλο θὰ περάσῃ,
 καὶ τόσοσ πόνος χύνεται
 ὅση χαρὰ ἔς τὴ πλάσῃ.

Καὶ νὰ τα, μέσ' ἀπ' τ' ἄπειρα
 ξαναγυρίζουν πάλι,
 καὶ κουρασμένα γέροννε
 ἔς τὸ ἴδιο προσκεφάλι.

Καὶ κλίνει ὁ Πόνος τὰ φτερὰ
 μέσ' ἔς τῆς Χαρᾶς τὰ στήθη,
 καὶ ἡ Χιρὰ ἔς τὴν ἀγκαλιὰ
 τοῦ Πόνου ἀπεκοιμήθη.

Γ. ΣΗΜΗΡΙΩΤΗΣ